

Žlahten Slomškov dan

V soboto, 23. septembra 2017, smo na Slomu in Ponikvi praznovali že 14. Slomškov dan.

»Berite, in kar ste brali, dobro (pre)udarite,« je svojim ljudem položil na srce bl. Slomšek že v času, ko je pisal Blažeta in Nežico v nedeljski šoli. Od prve izdaje tega učbenika za vse čase je minilo 175 let. V uvodni predstavitvi Blažeta in Nežice iz OŠ Ponikva smo se uglasili na dobro voljo in modrost, ki žarita iz nauk te knjige, o kateri je vredno preudarjati.

Uvodni Krst pri Savici, recital g. Anatola Šterna, nas je uglasil na lepoto Prešernove besede. Nagovor g. Lojzeta Peterleta letošnjim nagrajencem, besede Slomškovih nagrajenc in dobitnice naziva častna članica DKPS so izžarivale preprosto predanost delu; s. Darjana Toman je predana delu za katehezo, ga. Marija Glinšek delu za otroke v vrtcu in župniji, ga. Ana Nahtigal svetovanju, ga. Slavica Navinšek pa je bila prava borka za ohranitev in nadgradnjo šol. Program je bil pretkan z zvokom pesmi uglašene mozirskega družinskega zbora. Vrh praznovanja je bila sveta maša, v kateri nas je ljubljanski škof Franc Šuštar nagovoril z jasnim vprašanjem: kaj bremo mi, kaj naši mladi, čemu verjamemo in ob katerih besedah preudarjamo in zorimo? Slomškov dan je vsako leto posebno doživetje, ki si ga žal ne privoščijo veliko učiteljev, vzgojiteljev, katehetov ali staršev. Vsi, ki uživamo v njegovi žlahtnosti, pa vedno znova čutimo, da bl. Slomšek deluje med nami v tem dnevu, da deluje v življenju mnogih predanih pedagogov, predvsem in zagotovo tudi v življenju vsakoletnih Slomškovih nagrajencev.

Helena Kregar

Ob prejemu priznanja

V soboto, 23. 9. 2017, smo na Ponikvi trem prejemnicam podelili Slomškovo priznanje. Za vse nas so zapisale nekaj spodbudnih besed.

Marija Glinšek: Hvala za prejeto priznanje. Zahvaljujem se tudi v imenu tistih, ki ste vsa ta leta živeli polno krščansko življenje in zmogli biti dejavni kristjani tudi v tistih 'svinčenih časih', ko so vam grozili z izgubo službe in rekli, da ne morete vzgajati in počevati otrok, ker ste »moralno-politično oporečni«, vam, ki ste z ljubeznijo opravljali svoj poklic in ostali zvesti.

Papež Benedikt XVI. v okrožnici *Bog je ljubezen* pravi takole: »'Bog je ljubezen, zato tisti, ki živi v ljubezni, živi v Bogu in Bog živi v njem' (1 Jn 4,16). Te besede Prvega Janezovega pisma izredno jasno izražajo bistvo krščanske vere: krščansko podobo Boga, pa tudi podobo človeka in njegove poti, ki iz tega izhajata. Hkrati nam Janez v isti vrstici predstavi obrazec krščanske eksistence: 'Mi smo spoznali ljubezen, ki jo ima Bog do nas, in verujemo vanjo.' *Mi smo verovali v Božjo ljubezen.* Tako more kristjan izraziti temeljno odločitev svojega življenja.«

Kako biti odprt za Božjo ljubezen, kako ljubiti Boga v sočloveku in biti drug drugemu znamenje Božje navzočnosti?

Biti zvest v malem. Male reči pa so lahko velike: nasmeh, spodbudna beseda, objem, zaupanje, hvaležnost, čudenje, odpustanje, blagoslavljanje ... tako živi Bog v meni in jaz živim v Bogu.

Upravnemu odboru DKPS se zahvaljujem za podelitev Slomškovega priznanja.

Ana Nahtigal: Ob tej priložnosti bi z vami rada delila nekaj misli o delu, ki ga opravljam. Osredotočila bi se rada na tri ključne besede: hvaležnost, čuječnost in opolnomočenje, ki se danes pogosto uporabljajo v strokovni terminologiji.

Hvaležna sem staršem, ki so mi dali življenje kot osmemu otroku, kar je bilo takrat verjetno težko, vendar so me sprejeli kot znamenje vere in ljubezni. Hvaležna sem svojim sestram in bratom, da smo pilili medsebojne odnose. Hvaležna sem družini, da je razumela moje delo, saj sem bila pogosto v službi drugih in premalo doma. Hvaležna sem tudi številnim duhovnikom in redovnicam, ki so bili del moje življenjske zgodbe. Največja hvala pa velja Njemu, ki nas obsipava z obiljem milosti.

Čuječnost. Vsak zase je odgovoren za dejanja v svojem življenju. Pogovor omogoča zavedanje situacije, v kateri si, širši pogled na problem, omogoča opazovanje lastnih čustev in telesnega, duševnega in duhovnega odzivanja. Čuječnost (»Bodite čuječi« (Lk 22, 40)) omogoča zavedanje sedanjega trenutka brez presojanja ali obsojanja, da se lahko spopademo s svojim problemom.

Opolnomočenje. Biti sopotnik otrokom in staršem, ki so v stiski, je izredna milost. To pomeni, da vstopamo v življenjsko zgodbo človeka, ki je ranjen in potrebuje pomoč,

oziroma podpiramo posameznike, da ponovno prebudijo potenciale osebne moči in ljubezni ter poiščejo nove možnosti in rešitve v svojem življenju.

Zaključila bi z mislimi iz Svetega pisma: »Vse premorem v njem, ki mi daje moč« (Filip, 4,14) in »Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen naš nebeški oče« (Lk 6,36).

S. Darjana Toman: Smo se že kdaj poglobili v pozorno opazovanje kvašenega testa? Smo že kdaj motrili delovanje kvasa v testu? Smo se že kdaj čudili neverjetni moči kvasa, ki testo spremeni tako v volumnu kot v strukturi in kakovosti? Šele uporaba vseh čutov – tipanja, gledanja, vonjanja – nam omogoči odkrivanje neverjetnega delovanja kvasa.

Sprašujem se, zakaj je Jezus uporabljal prilike, prisposodbe in znamenja, ko nam je želel približati skrivnosti Božjega kraljestva, vse presegajočo Božjo ljubezen, svojo navzočnost v nas in med nami ter našo udeleženo v skrivnosti svojega telesa, v skrivnosti svoje smrti in vstajenja. Mar ne zato, da nam pomaga in nas korak za korakom vodi v globino resničnosti? Dolgo in pozorno opazovanje znamenja ali dogajanja v priliki nam odpira vrata v raziskovanje nedoumljivih Božjih skrivnosti. Vsako spoznanje nas vodi globlje in k novim notranjim povezovanjem predhodno odkritih izrazov Božje ljubezni.

»Berite, in kar ste brali, (dobro) preudarite« je vodilna misel letošnjega Slomškovega dne na Ponikvi. Dobro je, da se glagola »brati« in »preudariti« povezujeta in dopolnjujeta. Nakazujeta, da sta vključeni dve osebi: prva, ki je nekaj napisala, in druga, ki ta zapis bere in preudarja sporočilo, ki je v zapisu. Zapisana beseda, ki je resnično vredna, da jo bremo, je Božja beseda. »Božja beseda je namreč živa in dejavna« (Heb 4,12). Prodiranje v njeno sporočilo in uravnavanje življenja v skladu z njo je spoznavanje in utrjevanje zaveze, ki jo Bog sklepa z vsakim človekom in nas v Kristusu, po Kristusu in s Kristusom povezuje med seboj v občestvo svetih. Življenjska udeleženo v tej skrivnosti pa ima vesoljno razsežnost, ker vodi v »novo nebo in novo zemljo« (Raz 21,1). Sveto pismo, zapisana Božja beseda, nam pove, kdo je Bog in kdo smo mi, a ne z definicijo, ampak kot vzgojiteljica. Postopno nam odkriva skrivnostno moč Božjega kraljestva, ki nas more preobraziti, tako kot kvas preobrazi testo v novo kvaliteto.

Kateheza Dobrega pastirja, ki smo jo v Slo-

veniji spoznali pred 15 leti, je kateheza, ki že majhnim otrokom pomaga, da poslušajo in berejo Božjo besedo, se seznanjajo z besedili in znamenji v liturgiji ter s pomočjo vseh svojih čutov prihajajo vedno bliže k Bogu, se veselijo njegove ljubezni in nanjo odgovarjajo z ljubeznijo.

O, romar moj

Od 2. do 4. novembra 2017 smo romarji z vseh koncev Slovenije v organizaciji DKPS in pod duhovnim vodstvom p. dr. Silva Šinkovca potovali v Lanciano, kraj evharističnega čudeža, k p. Piju v San Giovanni Rondo in v Loreto, kjer smo vstopili v nazareško zgodbo.

Bili smo na grobu p. Pija, v stari cerkvi, kjer je svetnik maševal, in v bolnišnici z imenom Hiša lajšanja trpljenja, ki jo je ustanovil p. Pij. Marsikdo, posebej pa medicinske sestre, si je zaželel takšno ustanovo tudi za Slovence. Ponosni smo bili na mozaike našega sonarodnjaka p. Rupnika, ki so v novi cerkvi v čast p. Piju. V Nazareški hišici smo se poglobili v življenje svete nazareške družine od angelo-vega oznanjenja do zbiranja prvih učencev ob Mariji po vstajenju našega Gospoda.

Med nami so se stkale prijateljske vezi, veliko smo molili za vse potrebe in prepevali, da je bilo veselje. V poznih večernih urah smo se vrnili na svoje domove z napolnjenimi baterijami za nov polet na delovnih mestih, za veselo življenje odrešenih Božjih otrok.

Magda Jarc

Srečali smo se z Dragom Jančarjem

Gost pogovornega večera 19. oktobra 2017 pri Sv. Jožefu v Ljubljani je bil pisatelj, esejist in dramatik Drago Jančar.

V uvodu je moderator na kratko predstavil njegovo življenjsko pot ter omenil nekatere nagrade, ki jih je prejel za dela, katerih naslovnice so se ves večer vrstile na platno v ozadju. Pisatelj je spregovoril o svojem pogledu na literaturo. Zelo zgodaj je začel brati domačo in tujo literaturo, in sicer vse, kar mu je prišlo pod roke. V nadaljevanju je spregovoril o svojem delu, pri katerem skuša ugotoviti, kako človek ravna v določenih okoliščinah in kaj se z njim dogaja.

Pisatelj je povedal, da literatura ne želi dajati dokončnih odgovorov niti ni nadomestek za filozofijo ali vero, je pa v vsakem literarnem delu nekaj moralnega in etičnega, s čimer skuša odgovarjati na vprašanja o smislu življenja. Bralcu pa je prepuščeno, da v napisanih življenjskih zgodbah pride sam do novih spoznanj.

Na vprašanje poslušalca, ali se mu ne zdi, da je Slovenija v bolj slabem stanju, je pisatelj odgovoril, da je res marsikaj slabo in da tudi tisti, ki so sodelovali pri spremembah, niso najbolj zadovoljni, nikoli pa ne bi zamenjal s tem, kar je bilo pred samostojnostjo. Ob vseh napakah in slabostih vendarle živimo v nekem drugačnem času. Lahko sicer kritiziramo, od nas pa je odvisno, koliko in kdaj se bo spremenilo.

Dolg aplavz in skromna knjižica sta bili zahvala pisatelju Dragu Jančarju za bogat in enkratni večer.

Janko Jarc

Dejavnosti v OS Kranj

Kranjska območna skupnost DKPS je v soboto, 21. 10. 2017, organizirala že drugo peš romanje svojih članov in simpatizerjev po Rožnovenski poti.

Krožna pot v obliki rožnega venca se vije po starih romarskih poteh od Brezij na Gorenjskem preko vasi Hudo in Kovor do vasi Brezje pri Trziču, nato pa zavije proti vasem Vadiče, Leše in Peračica nazaj na Brezje k Mariji Pomagaj. Na 12 km dolgi poti smo premišljevali o skrivnosti vseh štirih delov rožnega venca ter izrekli svoje prošnje in zahvale.

Katoliški pedagogi OS Kranj v tem šolskem letu sooblikujemo kateheze za starše veroučencev. Vsak zadnji četrtek v mesecu so starši in drugi odrasli povabljeni na eno-urno srečanje, kjer obravnavamo različne verske in vzgojne teme.

Uvodoma nas nagovori g. župnik, nato pa člani društva izpostavimo katerega od problemov sodobne vzgoje. Na septembrskem srečanju je Vlasta Sagadin namenila staršem nekaj napotkov ob začetku novega šolskega leta, oktobra pa je Ula Hribar Babinski spregovorila o spolni vzgoji in medosebnih odnosih. Novembrska kateheza se bo dotaknila zasvojenosti z internetom in ostalimi družbenimi omrežji.

OS Kranj

Učitelj, kako delaš, da (pre)živiš?

V DKPS se že nekaj let pridružujemo dogodkom Socialnega tedna. Aktualizacija naslova tedna z vidika učiteljev je bila tudi letos izziv za OS Ljubljana.

Naslov večera je bilo vprašanje: »Učitelj, kako delaš, da (pre)živiš?« Z njim so obogatili tudi svetovni dan učiteljev, to je 5. oktober.

Kot ključno smo izpostavili kakovost komunikacije, ki osrečuje ali greni življenje in delo v šoli. Današnje generacije mladih učiteljev pridejo v šolo boljše usposobljene, kot so bile nekoč, vsekakor pa si s prakso pridobimo večino izkušenj. Starši in otroci so do učiteljev veliko zahtevnejši kot v preteklosti, zato je nujno, da učitelj sam skrbi za osebno držo, pogosto tudi za ustrezno distanco in strokovnost. Poudarili smo pomen lepih odnosov s sodelavci, pomen moči, ki jo dobimo iz molitve, od Boga in s stalno skrbjo za svojo duhovno rast. Izpostavili smo tudi organizacijski vidik podpore učitelju, ki jo nudijo urejeno šolsko okolje, vzgojni načrt ali pa kodeks vedenja na šoli.

Drug drugega smo obogatili z lastnimi zgodbami in bogatimi izkušnjami. Pripravili smo si društveni večer, kakršnega potrebujemo, da lažje delamo in uspešneje (pre)živimo vsi: kot učitelji, učenci ali v kaki drugi življenjski vlogi.

Helena Kregar

V spomin na dr. Janka Čara

V Slovenski Bistrici smo se s sveto mašo, ki jo je daroval p. Silvo Šinkovec, poslovili od našega častnega člana, slomškoslovca, politika, pisatelja, pesnika, velikega kristjana ... Poleg članov njegove družine smo se zbrali predstavniki društva, predstavniki NSi in drugi. Po maši so spomini na Janka Čara zaživel v sproščenem pogovoru v Ksaverjevi dvorani. Zaželeli smo si, da bi njegov duh še naprej navdihoval našo ustvarjalnost v cerkvenem in svetnem življenju, da bi tako kot on ljubili življenje in ga dobro izkoristili za dobro!

Magda Jarc